Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

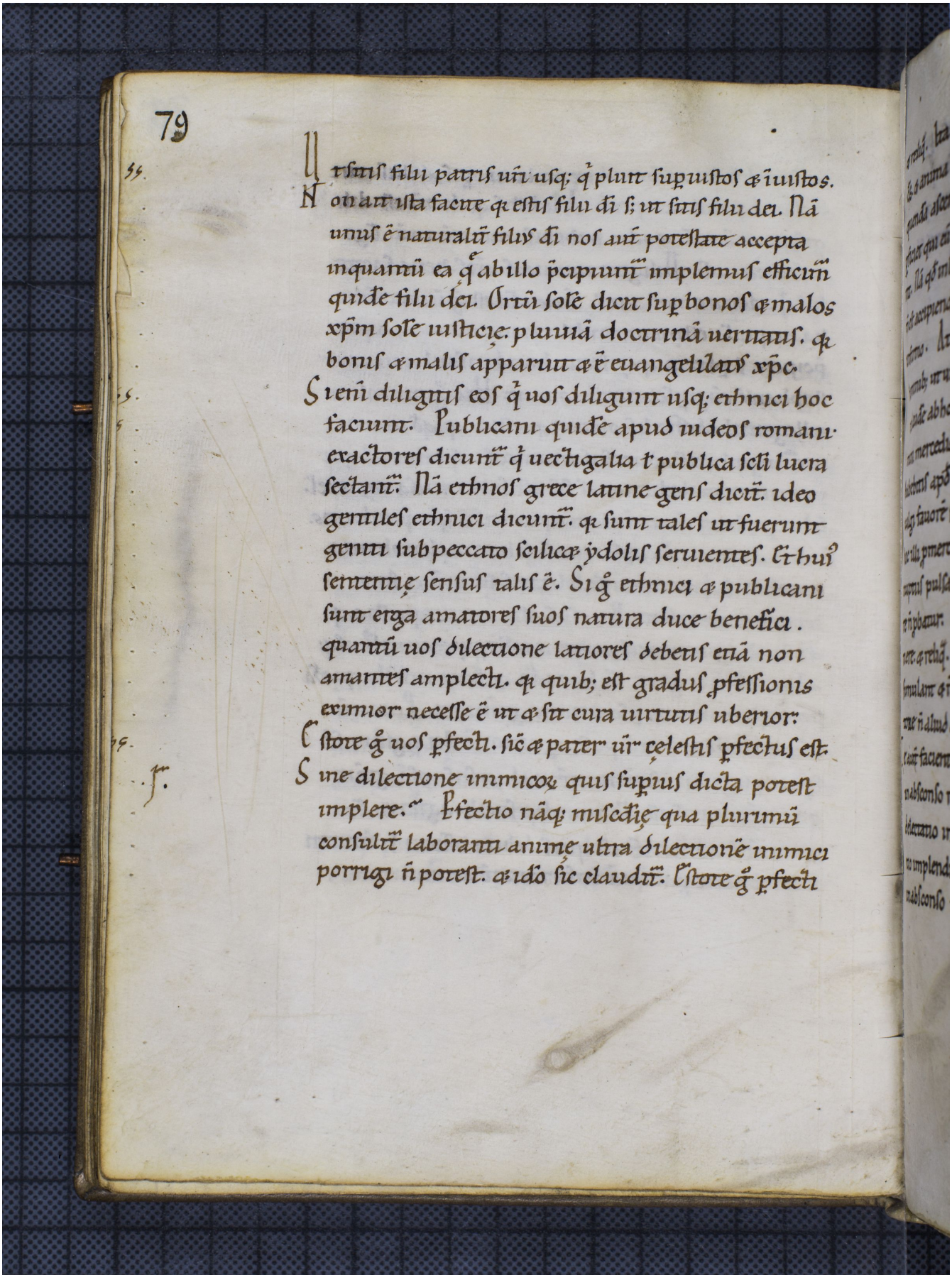

79

Ut sitis filii patris uri usq; q̄ pluit supiustos & iniustos.
Non aut ista facite q̄ estis filii di s; ut sitis filii dei. Nā
unus ē naturalit̄ filius di nos aut̄ potestate accepta
inquantū ea q̄ ab illo p̄cipiunt̄ implemus efficiū
quōd filii dei. Ortū solē dicit supbonos & malos
xp̄m solē iusticię: pluuiā doctrinā uerbi: q̄
bonis & malis apparuit & ē euangelizat̄ xp̄c.
Si enī diligitis eos q̄ uos diligunt usq; ethnici hoc
faciunt. Publicani quidē apud iudeos romani
exactores dicunt̄ q̄ uectigalia t̄ publica scli lucra
sectant̄. Nā ethnos grece latine gens dicit̄. ideo
gentiles ethnici dicunt̄. q̄ sunt tales ut fuerunt
gentes subpeccato scilicē ydolis seruientes. Cui huī
sententię sensus talis ē. Si q̄ ethnici & publicani
sunt erga amatores suos natura duce benefici.
quantū uos dilectione latiores debetis etiā non
amantes amplecti. q̄ quib; est graduſ p̄fessionis
eximior necesse ē ut & sit cura uirtutis uberior:
Estote q̄ uos p̄fecti. sic & pater ur̄ celestis p̄fectus est.
Sine dilectione inimicoꝝ quis supius dicta potest
implere.ꝛ Perfectio nāq; misericordię qua plurimū
consulit̄ laboranti animę ultra dilectionē inimici
porrigi n̄ potest. & ideo sic claudit̄. Estote q̄ p̄fecti